

Vi kan ved andre lejligheder diskutere, hvad der er hvad, og der er også grund til opmærksomhed og kritik, som vi også er dybt engageret i på mange måder i forbindelse med alt det, hr. Frank Aaen er inde på, men det er forkert at karakterisere det, der foregår i dag, som specielt domineret af en nyliberal udvikling.

Verdensbankens cheføkonom har erklæret Washingtonkonsensus for død, og han har stadig væk sit job. Verden er altså under en vis forandring på området.

Med hensyn til FN-konferencernes og Verdensbankens indbyrdes forhold, som hr. Aaen også var inde på, vil jeg minde om, at det var på det sociale topmøde, at landene første gang sagde noget om nødvendigheden af at gøre noget ved den multilaterale gæld for de fattigste lande, og det var startskuddet til, at Verdensbanken tog det op, og Verdensbanken har rent faktisk været meget aktiv som drivkraft i at få det her strikket sammen.

Det er et utilstrækkeligt gældsinitiativ, der er søsat, men det er bedre end noget, der nogen sinde før har kunnet lade sig organisere, og vi ser i øvrigt muligheder for yderligere at styrke det i de kommende måneder.

Samlet set vil jeg igen takke for tilslutningen til det, der er lagt frem fra regeringens side, og vi ser frem til en meget åben proces i forberedelsen op til »Beijing plus 5«. Det er en væsentlig styrkelse, at vi gør det her på en så bred måde, som vi har tradition for, og vi ser også frem til en parlamentarisk deltagelse ved den lejlighed.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu tror jeg, det er sådan et specielt kvindeligt privilegium ikke at lade sig provokere af mænds provokationer, og f.eks. ministerens ord om sprogbrug og undertone vil jeg helt forbigå.

Men jeg vil godt sige til ministeren, at man selvfølgelig i en verden, der bliver nemmere og nemmere tilgængelig trods alt, og hvor man mødes flere og flere steder, som en del af den naturlige dagsorden også debatterer det her problem, som det vitterlig er rigtig mange steder, men at man udformer de her konferencer som direkte verdenskvindekonferencer, nægter jeg at medvirke til.

Jeg ønsker ikke at medvirke til det, for jeg tror ikke på nytteværdien af det, og det er udelukkende det, det drejer sig om. Dansk Folkeparti mener ikke, at det rent ud sagt er umagen

værd med debatterne, med konferencerne, med resolutionerne. Det nytter ikke noget, og derfor mener jeg, at det faktisk i værste fald gør mere skade end gavn.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Bare lige to små bemærkninger omkring gælds-saneringsprogrammerne:

Det er faktisk vores opfattelse, at de først og fremmest er til gavn for dem, der har udlånt pengene, og som ellers stod til at tabe det hele, og i meget lille grad til gavn for de lande, der har lånt pengene i sin tid.

Om Verdensbanken og IMF og deres såkaldte nye politik synes jeg bare, man kan se på, hvad der foregår i det gamle Sovjetunionen, for at se konsekvenserne af den politik, de påtvinger landet.

Men vi er da enige med udviklingsministeren så langt, at der da er brug for at se nærmere på det. Der er sikkert ikke nogen, der har de færdige svar på, hvad konsekvenserne er af de her strukturtilpasningsprogrammer, når vi anlægger den vinkel, vi har i dag, nemlig udvikling af ligestilling af kvinder her i verden. Derfor vil jeg foreslå eller håbe, at udviklingsministeren vil være enig med os i, at der i relation til opfølgningen på kvindekongressen i Beijing faktisk er brug for at få lavet en analyse af virkningen af strukturtilpasningsprogrammerne i forhold til de målsætninger, der blev vedtaget i Beijing.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Udviklingsministeren sagde, at Danmark støtter en regionaleuropæisk forberedelseskonference, og det synes jeg lyder rigtig godt, men det lyder jo, som om der ikke er den store opbakning rundt omkring.

Jeg vil bare endnu en gang opfordre til, at man ikke har opgivet det helt endnu, og vi kan jo henholde os til, at da Østrig havde formandskabet i EU, fremførte man de tanker i FN den 14. oktober sidste år. Så der er jo sådan set en tilkendegivelse på EU's vegne, som man må kunne tage fat i og holde landene fast på, og der er jo faktisk tid endnu til, at det kunne lade sig gøre at holde det. Det ville være meget vigtigt også at få den bredde med de øst- og central-europæiske lande med i den forberedelsesproces, og på mange måder kunne det forbedre hele den særlige samling i år 2000.